

מ"ת 21957/09/15 - פיוטר לוזגין נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום באשקלון

05 ינואר 2016

מ"ת 21957-09-15 מדינת ישראל נ' לוזגין(עציר)

בפני כב' השופטת דינה כהן,ס.נשיאה
המבקש פיוטר לוזגין
נגד
המשיבה 1. מדינת ישראל

החלטה

היום הודיע ב"כ המשיבה, בהמשך לדיון מאתמול, כי אכן נמצא, לאחר בדיקה, כטענת ב"כ המבקש, כי העדה המרכזית - המתלוננת בתיק העיקרי, אכן, גורשה מן הארץ.

משכך, נמצא יסוד לטיעון העובדתי שבבסיס עתירת ב"כ המבקש, לפיה יש מקום לעיון חוזר בהחלטת כב' הש' אמיר דהאן, מיום 3/11/15 שהורה, על יסוד הסכמת הצדדים ובהעדר חלופה, על מעצר המשיב עד תום ההליכים.

ב"כ המשיבה סבר בניגוד לעמדת ב"כ המבקש, כי על אף ההתפתחות האחרונה כאמור, עדיין קיימים סיכויי הרשעה, נוכח דוחו"ת השוטרים, תמונות שבחומר החקירה, דו"ח מוקד ועוד וכי מסוכנות המשיב, בעינה עומדת וכמתבקש- דחית העתירה שבפני.

אין ספק כי חל שנוי משמעותי ביחס לתשתית הראיות כנגד המשיב, בהנתן שאפסו סיכויי המשיבה להעיד את העדה המרכזית שעדותה מהווה את הנדבך המרכזי לכתב האישום המיחס למבקש עבירות של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש והיזק לרכוש, כמפורט בכתב האישום.

עם זאת, יש לאפשר למשיבה לפעול להוכחת האישום כנגד המבקש, נוכח גרסתו, ע"פ הודעתו מיום 7/9/15: **"היא התחילה להיות אגרסיבית אליי התחלתי לחבק אותה..."** ולשאלה מהיכן הסימנים על צוורה השיב **"...חיבוקתי אותה עם חיבוקים, בגלל זה יש לי שריטות על הגב, אמרתי לה תרגעי..."**(עמ' 3 להודעה מיום 8/9/15).ובהמשך, **"אני ניסיתי לחבק אותה והיא בום בום...מריצה לעצמה בקירות..."** וכן, **"...אני מחבק אותה והיא אמרה לי עזוב אותי עזוב אותי ניסתה להשתחרר קיבלה מכות לבד....אני לא נגעתי אותה רק חיבוקתי..."**(עמ' 4 להודעה).

עוד בהמשך מאשר המבקש בהודעת כי שבר את מכשיר הטלפון של המתלוננת **"כן שברתי, כי היא שברה את שלי"**

....זה היה ממש בטעות ששברתי אותו..."(עמ 4, ש' 109).

בהודעתו מיום 9/9/15 נשאל המבקש: " אני אומר לך, שאחרי זה היא ברחת ממך לסלון ושם אתה תפסת אותה ואני אומר לך שאתה נשכת לויקטוריה אגודל- אצבע הגדולה, מה אתה אומר?

תשובה: אולי בגלל שהיא ניסתה לשרוט אותי בפנים והכניסה לי אצבע לפה אני לא זוכר בדיוק.." (עמ 2 ש' 23). וכאשר נשאל עי החוקרת המציגה בפניו תמונה על פיה למתלוננת סימן כחול, משיב המבקש " זה בגלל, שאני חיבתי אותה והצמדתי אלי והיא ניסתה להשתחרר ממני. ניסיתי להרגיע אותה..." (עמ 3 ש' 47). בהמשך מציין המבקש כי את הטלפון רצה לזרוק על השולחן אך הוא עף ולא הגיע עד השולחן.

מעבר לגרסת המשיב כאמור, חומר הראיות כולל:

- תרשומת שערך החוקר ולדיסלב פבזנר לענין הסימן האדום שצילם בכף יד ימין של המתלוננת. (תרשומת החוקר בסיום הודעת המתלוננת מיום 8/9/15).

- דו"ח פעולה מיום 7/9/15 אודות צעקות מן הדירה הרלונטית ודווח על צעירה נסערת ובוכה.

תמונות המתלוננת המעידות על חבלות.

- תמונות נייד שבור.

- תמליל ממוקד אודות ארוע מס 187 המתעד מלל ששמעה המוקדנית המתישב עם סברה שהתנהל ויכוח בין בני הזוג (ראיה מוחלשת בהעדר עדות מטעם המודיעה עצמה וכפופה).

עולה מכאן, שהראיות שינו מהותן, מראיה ישירה הזוכה לתמיכה בראיות אחרות, לראיות נסיבתיות שעל פי טיבן עשויות, אולי, בבא העת להביא לחיוב המבקש להשיב לאשמה ביחס לעבירות העיקריות.

עם זאת, יש להסכים עם ב"כ המבקש כי סיכויי ההרשעה פחתו באופן ניכר, עד כי לא יהיה זה מידתי להמשיך ולהחזיק המשיב תחת סורג וברח ושיהיה נכון להורות על שחרורו בתנאים לא מחמירים, בהנתן הכרסום המשמעותי בראיות, שיחייב, לכל הפחות, תיקון משמעותי של כתב האישום, בהעדר אותו נדבך מרכזי בדמות עדות ישירה של המתלוננת אודות אשר אירע בדירה הרלונטית ביום 7/9/15.

(החלטתי תוקרא עי מותב תורן ותיק החקירה יוחזר למשיבה, עם הקראת החלטה זו בעת הדיון בשאלת תנאי השחרור).

ניתנה היום, כ"ד טבת תשע"ו, 05 ינואר 2016, בהעדר הצדדים.